

prima instanță: O. Cernei
(Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău)
instanța de apel: N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr.2ra-856/17

Î N C H E I E R E

03 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Maria Ghervas

Judecătorii: Oleg Sternioală, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de avocatul Pavel Croitoru în interesele recurente Midoni Inga,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Midoni Inga împotriva SAR „Donaris Group” SA, intervenient accesoriu Guștiuc Ion privind încasarea despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de avocatul Pavel Croitoru în interesele apelantei Midoni Inga, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 25 martie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 30.06.2015 avocatul Pavel Croitoru în interesele reclamantei Midoni Inga a depus cerere de chemare în judecată împotriva SAR „Donaris Group,, SA privind încasarea despăgubirii de asigurare în mărime de 53066,02 lei, a taxei de stat în mărime de 1592 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 02.10.2015, a fost atras în proces Guștiuc Ion în calitate de intervenient accesoriu.

În motivarea acțiunii reprezentantul reclamantului a invocat că, la data de 24.06.2016 a fost încheiat contractul de leasing financiar între SRL ” Top Leasing” și reclamanta Midoni Inga, obiectul contractului fiind finanțarea procurării automobilului de model Opel Insignia, și contractul de fidejusiune prin care Guștiuc Ion și-a asumat obligația de a răspunde în egală măsură pentru obligațiile lui Midoni Inga, aferente contractului de leasing financiar. La fel, menționează că a fost încheiat și contractul de asigurare a mijloacelor de transport dintre pârâtul SA „Donaris Group”, SRL ” Top Leasing” și reclamanta Midoni Inga, specificând că la data de 16.10.2014 s-a produs accidentul rutier cu implicarea automobilului de model Opel Insignia, la volanul căruia se afla Guștiuc Ion.

Susține că, în urma producerii accidentului, pârâtul SA ”Donaris Group” urma să achite reclamantei Midoni Inga despăgubirea de asigurare, conform pct. 3.1.1 al contractului de asigurare Casco, iar prin dispoziția nr. CSK1473_2014 din 27.10.2014, pârâtul a refuzat achitarea despăgubirii de asigurare, invocând următoarele motive: conform Procesului-Verbal cu privire la contravenție nr.MAI02658216 din 17.10.2014 și conform declarației lui Guștiuc Ion s-a constatat că manevra de depășire efectuată de ultimul a fost efectuată prin ieșirea pe banda cu sens opus, specificând că Guștiuc Ion, aflându-se la volanul automobilului asigurat

la momentul producerii accidentului a încercat să efectueze o depășire a altui automobil și a ieșit pe contrasens din eroare, întrucât nu existau marcaje rutiere, iar deplasarea acestuia pe contrasens nu poate fi considerată intenționată, întrucât intenția sa a fost doar de a efectua depășirea.

Indică că, conform Raportului de evaluare a pagubei nr. 300/02A din 19.02.2015 efectuate de către SRL „Exauto-Plus”, valoarea prejudiciului total este în mărime de 53066,02 lei, specificând că la data de 09.12.2014, reclamanta Midoni Inga prin cererea cu nr. de intrare 3411/14 a solicitat „Donaris Group” SA să reexamineze cererea de despăgubire, iar prin răspunsul nr. 264/15 din 03.02.2015 pârâul „Donaris Group” SA a informat că nu-și schimbă decizia referitor la cererea de despăgubire înaintată de către reclamantă. Precizează că, prin scrisoarea nr. T-742/2015 din 15.04.2015, asiguratul ÎCS „Top Leasing” SRL și-a exprimat acordul ca reclamanta Midoni Inga să întreprindă toate măsurile necesare, inclusiv pe cale judiciară, în vederea încasării de la pârâul „Donaris Group” SA a despăgubirii de asigurare aferentă dosarului de daună nr. 1473/2014 din 10.10.2014, specificând că la data de 29.04.2015 pârâului i-a fost prezentată somația prin care s-a solicitat achitarea despăgubirii de asigurare, ultimul însă nu a răspuns cerințelor reclamantei fapt care a generat înaintarea prezentei cereri de chemare în judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 25 martie 2016, a fost respinsă cererea înaintată de Midoni Inga ca neîntemeiată.

La data de 12.04.2016 avocatul Pavel Croitoru în interesele apelantei Midoni Inga în termenul prevăzut de lege, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 25 martie 2016, cu emiterea unei decizi noi prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2016 a fost respins apelul declarat de avocatul Pavel Croitoru în interesele apelantei Midoni Inga, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 25 martie 2016.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii au fost stabilite și elucidate pe deplin de către instanța de fond.

Conform art. 514 a Cod Civil al RM, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Totodată, conform art. 1301 Cod Civil al RM, prin contract de asigurare, asiguratul se obligă să plătească asigurătorului prima de asigurare, iar acesta se obligă să plătească, la producerea riscului asigurat, asiguratului sau unui terț (beneficiarului asigurării) suma asigurată ori despăgubirea, în limitele și în termenele convenite.

Instanța de apel a remarcat că ÎCS „Top Leasing”, SRL în calitate de asigurat, SAR „Donaris Grup” în calitate de asigurator și Midoni Inga în calitate de locatar au încheiat un contractul de asigurare auto casco, fiind asigurat autoturismului Opel Insignia anul producerii 2009 (f.d.24).

Potrivit Cap. 7 din contract drepturile și obligațiile părților sunt stabilite în pct.7.1 al condițiilor speciale de asigurare a mijloacelor de transport și a locurilor din mijloacele de transport (COMBI), care sunt parte integrantă a prezentului contract.

Conform Cap. 8 din Contract se menționează că, ceea ce nu s-a menționat în prezentul contract părțile se vor conduce de Legea cu privire la asigurări, Cod civil, alt legi și Condițiile speciale de asigurare a mijloacelor de transport și a locurilor din mijloacele de transport (COMBI) cu anexele respective, Condiții speciale de asigurare de accidente, care reprezintă părți integrante ale prezentului contract și de care asiguratul a luat cunoștință până la semnarea prezentului contract.

Conform pct. 2.17.20 din Condițiile speciale de asigurare a mijloacelor de transport și a locurilor din mijloacele de transport (COMBI) din 24 februarie 2010, parte integră a contractului de asigurare, SAR ” Donaris Group ” SA are dreptul să nu despăgubească sau să despăgubească parțial daunele pricinuite autovehicolului din cauza următoarelor încălcări de către asigurat sau utilizator a regulamentului de circulație rutieră: deplasarea intenționată pe contrasens în locurile unde este interzis (f.d. 118).

Potrivit pct. 2.17.21 din condițiile nominalizate, SA ” Donaris Group ” are dreptul de refuz în achitare a despăgubirii de asigurare total sau parțial dacă asiguratul sau persoanele indicate în contractul de asigurare au fost neglijenți, fapt ce la rândul său a dus la survenirea cazului asigurat (f.d. 118).

Prin urmare, instanța de apel a menționat că, potrivit procesului - verbal cu privire la contravenție din 17 octombrie 2014 Guștiuc Ion a ignorat prevederile pct. 42 (3), 45 (1,2) din Regulamentul Circulației Rutiere și a comis contravenția prevăzută la art. 242 alin. (1) Cod contravențional (f.d.28).

Conform pct. 42 alin. (3) din Regulamentul Circulației Rutiere, pe drumurile cu circulația dublu sens care au cel puțin două benzi într-o direcție este interzisă intrarea pe partea carosabilului destinată circulației în sens opus.

Potrivit pct. 45 din Regulamentul Circulației Rutiere, 1) Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; situația rutieră. 2) În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului.

Instanța de apel a reiterat că, pe str. Calea Basarabiei - Tăbăcăriei, mun.Chișinău pe drumul cu circulația dublu sens care are cel puțin două benzi într-o direcție, este interzisă intrarea pe partea carosabilă destinată circulației în sens opus, iar din declarațiile lui Guștiuc Ion rezultă că în urma accidentului rutier, ultimul recunoaște că, a ieșit neregulamentar la depășire pe banda de sens opus, și că nu a observat că, automobilul MAZ cu nr/î CFR 408, care avea inclus semnalizatorul de virare stânga, specificând că a avut intenția să facă depășirea în intersecție.

Prin urmare, instanța de apel a indicat că Guștiuc Ion, cu bună știință a încălcat regulile circulației rutiere prin deplasarea intenționată pe contrasens în locurile unde este interzis și manifestarea neglijenței, or argumentele că ultimul din cauza lipsei marcajelor rutiere a ieșit pe contrasens sunt irelevante având în vedere că Guștiuc Ion a fost de acord cu procesul verbal și schița accidentului le-a semnat și a recunoscut că este vinovat.

La 23 decembrie 2016 avocatul Pavel Croitoru în interesele recurentei Midoni Inga a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea lui, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că atât instanța de apel cât și instanța de fond au apreciat arbitrar probele anexate la dosar aplicând la soluționarea litigiului „Condițiile speciale de asigurare a mijloacelor de transport și a locurilor din mijloacele de transport (COMBI) cu modificări și completări din 24 februarie 2010”.

Mai mult ca atât, la materialele dosarului printre probele anexate sunt și următoarele înscrisuri: “Condițiile speciale de asigurare a mijloacelor de transport și a locurilor din mijloacele de transport (COMBI)”; „Condițiile speciale de asigurare a mijloacelor de transport și a locurilor din mijloacele de transport (COMBI) (cu modificări și completări) din 24 februarie 2010”.

Atât instanța de apel cât și instanța de fond la soluționarea litigiului au aplicat „Condițiile speciale de asigurare a mijloacelor de transport și a locurilor din mijloacele de transport (COMBI) (cu modificări și completări) din 24 februarie 2010”, fără a ține cont de faptul că aceste condiții speciale cu modificări și completări din 24 februarie 2010 nu sunt parte integrantă a contractului de asigurare și nu i-au fost aduse la cunoștință recurentei Midoni Inga la momentul semnării contractului de asigurare nr. CSK2013-TC)P-0337 din 13.12.2013.

La momentul semnării contractului de asigurare nr. CSK2013-TC)P-0337 din 13.12.2013 recurentei Midoni Inga i-au fost prezentate „Condițiile speciale de asigurare a mijloacelor de transport și a locurilor din mijloacele de transport (COMBI)”.

Acest argument se confirmă prin faptul că în pct. 8.1 din contractul de asigurare nr. CSK2013-TOP-0337 din 13.12.2013 semnat de către părțile aflate în litigiu, este indicat că la contract sunt anexate "Condițiile speciale de asigurare a mijloacelor de transport și a locurilor din mijloacele de transport (COMBI)" și că aceste clauze sunt parte integrantă a contractului de asigurare.

Instanța de apel urma a aplica prevederile art. 1315 alin.(1) lit. a) Cod civil, art. 712 alin.(3) Cod Civil și art. 717 alin.(1) Cod civil.

Examinând temeiurile recursului declarat de avocatul Pavel Croitoru în interesele recurentei Midoni Inga, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Pavel Croitoru în interesele recurente Midoni Inga, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de avocatul Pavel Croitoru în interesele recurente Midoni Inga.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de avocatul Pavel Croitoru în interesele recurente Midoni Inga împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2016.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Maria Ghervas

Judecătorii

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru